

17.1.1990

vokno

Bolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53

3

Č: Takže Magore, ty ses vrátil z Itálie. Co tam dělal?

M: Byl jsem tam pozvaný jako čestný host na kongres Transnacionální radikální strany (TRS). Pozvání mi vyjednal můj přítel John Bok. Já jsem se ho ptal, co tam mám dělat a on říkal: "Dělej si tam co chceš."

Č: Co je to Transnacionální radikální strana?

M: Je to strana, kterou založil Marco Panella. Duchovně pokračuje v tom, co v sedesátých letech dělali hippies, yippies, New Left...

Č: Hele, já si tady čtu ten tvůj elaborát, kterej si tam přečet', tak aby ses nevopakoval. My ho vydáme k tomuhle rozhovoru. Radší nám ve zkratce řekni, jak to tam probíhalo.

M: No, my jsme tam přijeli těžce zkouřený lysohlávkama, který jsme žrali ještě v letadle, protože je to droga, která není na mezinárodním seznamu drog.

Takže první den Marco Panella. Je to skvělý člověk, nicoméně se rád poslouchá: je to rétos, ja-

M: Jistěže. Já jsem tam byl jediný libero, což znamená čestný host. Nebyl jsem v té době ještě členem strany, takže jsem se směl potloukat, kde jsem chtěl. V Turíně jsou nějaký členové Amnesty International, kteří mě kdysi nějak sponzorovali nebo se o mě starali, když jsem byl ve vězení. John Bok jim zavolal, že jsem v Římě a oni udělali sbírku. Poslali mně 400 000 lir, který jsem prochlastal. T. R. S. nám zaplatila letenky a jídlo.

Č: Ale ne chlast.

M: Ne, žádný kapasný, protože oni jsou velmi chudi. Například Polákům neplatili letenky, nám jo. Bylo to od nich pěkný, ale nemohli jsme od nich vzít prachy. Já jsem sejmula Jiřího Pelikána o peníze. Zachoval se velice noblesně. Dal nám 250 000 lir.

Č: To je jedno. Čtenářům bude asi fuk, za co jsi chlastal v Itálii.

M: Co jste dělali? Například jsme s Johnem Bokem udělali revíval na Dolce vita. Viděl jsi někdy Sladkou život?

Č: Ná, viděl.

- LIBERO -

S MAGOREM O JEHO CESTĚ DO ITÁLIE HOVOŘÍ ČUÑAS.

ko každý Ital nebo spíš jako každý slušný Ital. Když už mluvil asi tři hodiny nebo se mi to možná zdálo po těch lysohlávkách, vstal jsem, začal jsem tleskat a tím jsem jeho rozhovor přerušil. On za chvíliku začal mluvit znova a tak jsem odešel, přes tu kongresovou halu.

Č: Seš jsi středem?

M: Seš jsem středem a zavolal jsem na něj jediné italské slovo, které znám: "Cornuto", což je "Paroháčí", nejtěžší italská nadávka, za kterou se okamžitě řezou hlavy. A ještě jsem ukázal fík mezi prsty, což je v podstatě kunda, čili dvojnásobná urážka. Odešel jsem pryč a John Bok vysvětloval přítomným: "Můj přítel I. M. Jlrouss odšel osm a půl roku ve vězení. Nemá rád zbytečné řeči, má rád 'prímou akci'."

Č: Tedka, prosím tě, o tvém setkání s Ciccioliniou.

M: Cicciolina je Ilona Stallerová. Takhle: měl jsem o ni úplně jiné představy. Znal jsem ji z těch tvrdých pornografických časopisů a dneska vím to, co jsem věděl vlastně vždycky: že s každým člověkem je třeba se setkat osobně. Je to nádherná duchovní bytost. Jako každý má právo nosit vlasy jaký chce nebo se pokrývat po celém těle jak chce, může si i ona se svým tělem dělat co chce. Já jsem s ní udělal rozhovor, který ti dáám do Vokna.

Č: Takže to bude do budoucna a teď prosím tě ještě...

M: Moment, ty ses ptal, co jsem tam dělal a já jsem to nedokončil.

Č: Tak jo, jestli jste tam ještě něco smysluplného dělali, tak to řekni.

M: Jak se tam Monica VITTI koupe ve fontáně?

Č: No tak jste to zopakovali.

M: Ne v té samé fontáně, ale o sto metrů dál na Piazza della rotonda. Já jsem do ní strčil prst, já se kupu vod brčnou do listopadu za každého počasí ve Staré Říši. Jsem alkoholik, motorický, a proto musím mít perfektní fyzičkou kondici. Zjistil jsem, že voda je teplejší, než třeba u nás v červnu. Tak jsem se svlékl do slipů, protože jsem nechtěl dělat ostudu, páč jsem koneckonců reprezentoval Československo, jinak bych se koupal nahý.

Č: Znás paragraf o poškození zájmů republiky v zahraničí?

M: Neznám a nezájmě mě. Skočil jsem do fontány s kloboukem na hlavě, podle kterého mě zná celá Itálie, šoférů, troubili, ukazovali "véčko", prostě jsem byl v Itálii populární. Asi jako tady.

Č: Seš si jistej, že ukazovali "véčko", jo?

M: Takhle – doufám, že ukazovali "véčko". A v tomto klobouku jsem dvakrát obkroužil fontánu. Jsem neplavcem – říkou čublčou; a John Bok mě nesmírně potěšíl. Málokdo chce být dvojka. John Bok je můj šéf, pokud jde o radikální stranu a navíc je natolik intelligentní člověk, že zajásal, když mě viděl plácajícího se ve vodě. Svlékl se taky, do slipů, perfektním motýlkem obplaval dvakrát tu fontánu. Italové se seběhli z celého náměstí. Byly asi tři hodiny v noci a v Itálii je v tu dobu živo asi jako na Václaváku ve čtyři odpoledne. Zkrátka byli okouzleni. A Italové noviny o něm ustavilně psaly. Každý den. Psaly například, že jsme udělali skandál na dvou diskotékách. Jedna ze zásad žurnalistiky je, podávat ostré protesty

proti absolutní volovině. To znamená, že John Bok, jakmile jsme měli tuhle zprávu ověřenou, vystoupili na kongresu a žádali tiskovou opravu, žalování za náhradu škody a poškození pověsti, protože jsme na žádné diskotéce nebyli. Samozřejmě jsme vyneschali to, že jsme dělali skandál vůně jinde. To byla moje hlavní náplň. Ale nebyli jsme na diskotéce.

Č: Prosím tě, mimo týhle náplně, já jsem se během toho tvýho kacání probral až ke konci textu, kterýs tam přečet...

M: Čtuši, prosím tě, já tě rád přeruším, chtěl bych říct velice stručně tohleto. Nepoznal jsem v jedné partii tak ušlechtilých lidí, celého světa, jako na tom kongresu. Pro nás název "Transnacionální radikální strana" má poněkud pejorativní znak, protože si to lidé zaměňují s levicovými radikály v tom čpatelném slova smyslu. Byli tam lidé z Afriky, z Litvy, z Ameriky, z Brazílie, z Polska, z Běloruska, věkové rozmezí asi od osmnácti do pětasedmdesáti let. Pravda, mezinárodní, ale velice komponovaní členi. Například z Ameriky tam byl bejvalej člen Nejvyššího soudu, bejvalej policijský důstojník... Jednou z cílů naší strany je legalizace přírodních drog.

Č: Takže ty ses tam stal členem?

M: Ano.

Č: Tady v té řeči se hlasíš za člena, čili oni tě pak přijali.

M: Samozřejmě! Když jsem se druhý den dostavil s "poker facem" na ten kongres a sed jsem si, čekal jsem, co bude dál, jestli mě ten Marco Panella, kterého jsem tak hrubě urazil hned první den, třeba zabije nebo vyhodí, a tak on ke mně přišel a pohladil mě zezadu po hlavě. A když mu John Bok řekl, že se přihlásím do T.R.S., Panella se na něj vrhnul a začal ho zuřivě líbat. Já sem se přihlásil až v předečer závěru, protože jinak, jako člen, bych byl povinen tam sedět a poslouchat jejich voloviny.

Č: Seš pěkně vychcanej.

M: Naprostě vychcanej.

Č: Já bych se ted ještě vrátil k tomu tvýmu elaborátu,

tu, kterej...

M: Neříkej tomu elaborát, byla to inaugurační řeč.

Č: "Inaugurační řeč". To dáme do nadpisů! Pro mě to jsou tři papíry popsaný řídkým strojopisem. Tady se jeden odstavec týká problému Sever - Jih, který jsi nespecifikoval. Prosím tě, máš k tomu nějaký konkrétní návrhy?

M: ... mám konkrétní návrhy! Týká se to především toho pralesa v Jižní Americe. Tam se děje hrozná věc. Prales se kácí příšerným tempem a do roku 2 000 bude vykácen. Když ho nezachráníme. Dají se dělat konkrétní věci. Vážim si nesmírně Stinga, rockového zpěváka, který dělá koncerty, že kupuje ten prales a nechává ho nastojato stát. Brazílie je nucena ten prales kácat, protože je příšerně zadlužená. Jí mám dva návrhy. Musíme donutit sever planety, aby okamžitě škrtnul veškeré dluhy rozvojových zemí. Veškeré Sever planety už stovky let vykořisťuje Jih. Naprostě svinský a dřívno to má Jih zapláceno. Čili: musíme dělat třeba podpisovou akci, kde ne požádáme, ne poprosíme, ale donutíme všechny rozvojových zemí, aby jim okamžitě škrtili veškeré dluhy. A pak donutíme Pentagon, aby ze svého zbrojařského rozpočtu vyškrtnul třeba jednu atomovou ponorku nebo tři bombardéry. Vím, že jsou to neskutečné miliardy dolarů, za které by bylo možné koupit ten prales celý. V současné době o to nemůžeme žádat Sovětský svaz, protože je naprostě chudý. Tam vlastně už zbrojařský program padá a pokud se tam něco ušetří, tak mají dost práce s tím, aby zachránili třeba Volhu, Povolží, Bajkal a tak dále. Když totiž nezachráníme ten prales rychle, zmaří se celá naše planeta. Ví se o tom, vědci zoufale volají, že to je zásobárna kyslíku pro naši planetu, že zánik pralesa katastrofálně ovlivní klima na celé zeměkouli. Dřívno se to publikuje, ale nikdo není schopen s tím něco udělat.

Č: A je to v programu té Radikální strany?

M: Od chvíle, kdy jsem se stal jejím členem, tak ano.

Č: Tak ti děkuju za rozhovor.

M: Chuj s tebou!

Č: I s duchem tvým.

— — —

INAUG URA ČN I ŘEČ

Proč jsem s potěšením přijal pozvání být čestným hostem Transnacionální radikální strany a proč jsem se nakonec rozhodl do ní vstoupit, pokud mne ovšem mezi sebe přijmete:

Považuji za nesmírně důležité, že tato strana vznikla. To platí přesto, že mám někdy výhrady k způsobu, jakým někteří z vás problémy ne snad řeší, ale spíše okrávají. Nevadí mi to tolik, jak by se snad někomu zdálo, protože soudím, že jsme teprve na začátku. Na začátku opakování toho, o co se krázen - i když bezúspěšně - pokusila moje generace v 60. letech. Mluvím o účasnému pokusu hippies zlomit svět maskou; maskou, která nezná hranic, především hranic států. Dnes jsme poučeni krachem maskyplného pokusu hippies i krachem toho, o co se pokusili yippies, chicagská sedmice a v podstatě celé New Left. Víme, že budeme opět poraženi, jestli nás bude mít, jestli nebude možné aktivity ve všech zemích světa, jakkoliv mezi sebou vzdálenými, a jestli zvítězí jakékoli naše partikulární zájmy nad tím, co je naším hlavním úkolem.

Není to legalizace přírodních drog, které stvořil Bůh, když stvořil svět, a které jsou proto dobré, i když plně souhlasím s tím, co tady říkalo více lidí přede mnou, například Francis Calabero.

Není to ani otázka poslední evropské totalitní diktatury v Albánii, protože osvobodit Albánii by neměl být problém. Stačí udělat to, co nevrhová, bohužel pozdě, můj přítel John Bok v případě Rumunska: přijít na albánské hranice v počtu několika miliónů lidí a vejít do země. Tolik nás někdy zabít nemohou. Některí z nás by zbyli, aby vnesli svobodu do albánských hor.

Nejsou to vůbec problém většiny evropských národů, nebo národy severní polokoule. Je tady hrázný problém Jihu planety, tak zvaného třetího světa.

My z Československa, nebo přesněji řečeno, z bývalé sovětské zóny Evropy, jsme právě prožili a dovršili zkoušenosť, kterou před několika lety formuloval Jacek Kuroň, náš polský přítel. Řekl asi toto: první povstání v sovětském bloku, v NDR r. 1953, bylo rozdrveno. Rozdrceno bylo i maďarské povstání v roce 1956, pokus o nápravu komunistické strany v Československu r. 1968, pět polských povstání od roku 1956 do let osmdesátých, znova a znova se pokoušející prorazit masiv totalitní moci sovětského bloku. A Kuroň řekl: pochopil jsem, že napříště můžeme zvítězit jenom společně, a to se i stalo.

Na příkladu Polska jsme předvedli, že dovedeme zničit ekonomiku na srážku - proto mohla stávka v Československu trvat jenom dvě hodiny. Na příkladu Maďarska musel každý pochopit, že nezávislá eco-

nomika nemůže fungovat, není-li současně provedena radikální reforma politického systému. Němci z NDR nám ukázali, že není možné zabít celý národ, jestli se rozhodne vyjít do ulic měst. My v Československu jsme mohli to štěstí, že jsme mohli světu předvést nendělnou revoluci. Zdánlivě to vypadá jako štěstí, ale není tomu tak. Žádný národ není hoden evobody bez občstí. A v Praze, 17. listopadu 1989, byl mrтvý, i když se o tom, z důvodu, které chápou i nechápou, nemluví.

Ale i tak, při vší úctě k památce studentů, kteří na Národní třídě v Praze zahynuli, se nám dostalo daru, že naše něžná, nebo laskavá revoluce, jak se jí říká, trvala čest tydnů v atmosféře lásky, tolerance a výtrysku hlubokého duchovního nadšení.

Pomyseleme na Rumunsko, jak jsme mohli dopadnout! Pomyseleme všechni na Rumunsko! Ale to je pořád jen řeč o Evropě, protože my Evropané máme často tendenci tvářit se, jako by právě Evropa byla pupkem světa. Není tomu tak.

Pomyseleme na hrůzny masakr na náměstí Nebešského klidu v Číně před sedmi měsíci. Pomyseleme na Eritreu, Blasfuru v Africe, na hladomory, které se žen Afriku, jednu z kolébek civilizace, zatímco v Evropě, v obou blocích, rozmařile plýtváme potravnami, surovinami, energiemi, prostě vším. Pomyseleme

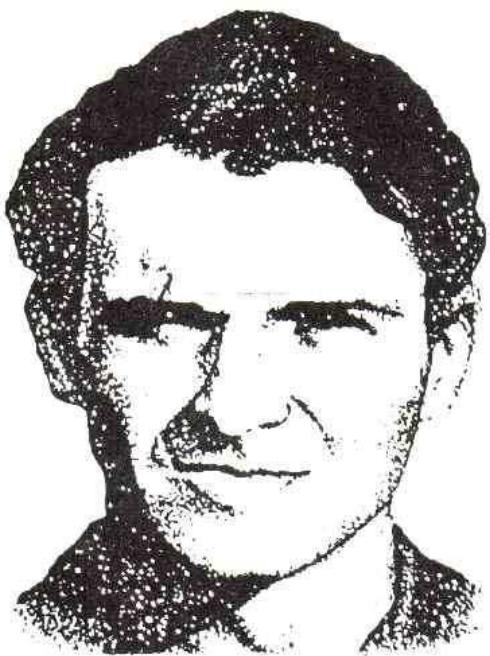
na Palestinu, na Libanon. Na surové vykořisťované Indiány v Jihní Americe. Když jsem se vrátil z předposledního vězení, měli jsme doma, moje žena, moje dvě děti a já, asi 8 koček. Ptal jsem se své ženy: uvědomuješ si, že z toho, co se žerou naše kočky, by žily v Jihní Americe dvě Indiánské rodiny?

Je to naše vina, naše hluboká vina, že svět vypadá tak, jak vypadá. Je nemravné vymkovat se na naše vlasty, na supervlásnosti, na imperialisty nebo komunisty.

My všechni, jak tady sedíme, můžeme i hned začít řešit problémy takzvaného třetího světa, nebo Jihu planety, jak se mu říká jinak. Jsou to naše děti, které umírají v Africe nebo v jihoafrických pralesích. Nejsme tedy na místě schopen předložit řešení těchto problémů. A nejdé ani o okamžité řešení – ale je potřeba začít. My všechni zde přítomní můžeme odstartovat další pokus o důstojnou budoucnost naší země.

Doufám, že jsem se vešel do předepsaných 6 minut, a děkuji vám, že jste mi naslouchali. A nezdobte se, že jsem mluvil česky, neznám dobře žádnou jinou řeč: a proto děkuji také Alence Trnkové, že přetlumocila moji řeč do italskiny.

Roma 6. 1. 1990

... přišli se živí v boji...

Jan Palach

Bez názvu

... a polí se
nezářímu bořlavinou;
kterou zapálil...

Obeň se vzpíná když
k němu přivazují zpěv
na důkaz zemské tříce
Proto tě maminka vychovala
Mrazivá pouta padají
Tma balzamuje osudné jméno

Nechot tě zít jen pro sebe
zapípá k ránu
sykorka moudliváček
Vrhá se do boří káče
a vynáší zrazenou krev
Zrníčko po zrníčku

TORZO ALTERNATIVNÍCH VÝTVARNÍKŮ

Nejsou to všechno zjevy úpadkové nebo chorobné? Morální hodnoty nebo fikce nebo sociální nedostatky nebo utrpení vůbec se chápou přemrštěně vážně. Každé takové přehánění užšího hlediska je samo o sobě známkou choroby. Tak i převaha záporu nad kladem.

(F. Nietzsche - Der Wille zur Macht)

Když koncem loňského roku počali tak krásně tát mirládami let zkamenělé ledy, došlo náhle k dohodě mezi ředitelstvím KaSS Mariánské Lázně a skupinou nezávislých výtvarníků o uspořádání výstavy, jakožto fragmentu výtvarných prací z posledních deseti let. Tato skupina, provozující řadu kulturních akcí, se převážně musela pohybovat na hranici illegality, milmo oficiální, zkoumovanou stokou distribuce řízenou z estebáckých kuloářů. Přesto se tito lidé aktuálně zúčastnili pěti výstav VOKNA na Střeleckém ostrově v Praze a sami uspořádali šest výstav v Karlových Varech a Mariánských Lázních, čímž se samozřejmě nevyhnuli (a to především L. Albert a J. S. Flala) policijněm perzekucím, zabavení obrazů a trestnímu stíhání. Pamětný výrok jednoho přeslušníka VB, který přišel s doprovodem ukončit expozici obrazů na hřbitvi pod Plonýrským domem v Mariánských Lázních, je typický: "Vodneste si to do prdele!" Poté ukázal obuškem na jeden z obrazů a pravil: "Tímto, pane Albert, šlapete po lidských právech..."

Výstava bude zahájena 19. 2. 1990 v 17.30 v galerii Schopen v Mariánských Lázních a bude takto zastoupena:

Zdeněk Král - abstraktní expresionismus, pop art a foto

Zdeněk Pastyř - surrealismus ovlivněný manýrismem, pop artem a comics

Satory Sapuka - kreativní malba

Lev Celčinskij - formální surrealismus

Geo Pokrytec - neformální naivní surrealismus

Jiří Š. Flala - poeticky malebná sublimace

Luboš Albert - transcedentální expresionismus

VOKNA František Stárek.

Nesmíme opomítnout příkladu těchto lidí nenechat si zasahovat do svých přirozených a v celém civilizovaném světě platných práv seberealizace. V době nastávajícího společensko-politického pluralismu je příkladem k vzájemné úctě a toleranci.

ÚSILÍ DĚLAT NEFORMÁLNÍ KULTURU SE UŽ NIKDY NESMÍ PODOBAT TANCÍ NA ČEPELI DO RUDA ROZŽHAVENÉHO NOŽE.

7. 1. 1990 v Mar. Lázních

POPIS JEDNOHO ZÁPASU

Pod tímto názvem byla 20. ledna 1990 zahájena v chebské Galerii výtvarních umění výstava české avantgardy 80. let. Výstava plastik, maleb a grafik mladých autorů potrvá do konce února. Svá díla zde vystavují: Jiří Kovanda, Vladimír Skrepel, Martin John, Jiří David, Stanislav Diviš, Jaroslav Rón, Petr Nikl, František Skála, Vladimír Kokolja, Antonín Střížek, Jan Merta, Jan Vaněk, Daniel Balabán, Karel Kovalík, Martin Malner, Otto Placht, Michal Gabriel a Tomáš Čížkovský.

Do konce února potrvá v Makromolekulárním ústavu ČSAV v Praze výstava obrazů a kreseb Martiny Riedelbauchové, Chrudoše Valouška a Slávka Hory.

Erika Bornová s Kateřinou Štenclovou vystavují své obrazy do 31. ledna 1990 v kulturním středisku Blatiny.

- jkh -

OF ČERNOŠICE UVÁDÍ:

KDY? 26. 1. 1990 v 19,00 hodin

KDE? v hospodě KAZÍN v Černošicích

KDO? PŮLNOČ ECHT P.V.O. GARÁŽ OPN

•ROCK-ROCK-ROCK-ROCK-

ROCK PROTI TOTALITĚ

17. 2. ve 14,00 hodin proběhne v Solnicích u Rychnova nad Kněžnou koncert, kterého se zúčastní následující kapely:

UŽ JSME DOMA, ŠANOV
ROZMAZANÉ DĚTI
AKU-AKU
OSCAR BAND
GUN DREAMS

OBOROH
FABRIKA
HOLLYWOOD
XARA

Na závěr večera vystoupí skupina AERO. Od 01,00 hodin bude zajištěna kyvadlová doprava ze Solnic autobusy. PIVO - ŽENY - ZPEV.

•ROCK-ROCK-ROCK-ROCK-

KRÁTKÉ ZPRÁVY

NEZÁVISLÁ KULTURNÍ SEKCE V KOSTELCI NAD ORLICÍ

Pár mladých lidí v Kostelci se rozhodlo, že skončí s nečinným vysedáváním po hospodách a začne s činným vysedáváním po hospodách. První naší akcí je sběr kódových štítků, při druhé - 6. 1. 1990 jsme z kulturního prostoru okolo kašny na náměstí a zapálenými svíčkami si připomněli padesátidenní výročí 17. listopadu. Chystáme dále videovečery, poslechové večery, výstavu amatérských uměleckých prací, koncerty OBOROH (RK) a STARE HADRY (JC). Vše bohužel vesměs pro okresní okolí; nevlasištěme, ani v nájmu, zatím žádnou budovu a zapůjčovatelné objekty jsou velice nízkokapacitní. Na výročí "Vítězného února" chystáme Běh Klementa z Lína nočním Kostelcem.

Pavel "Miňor" Khourek
Nezávislá kulturní sekce
Nerudova 1344
517 41 Kostelec nad Orlicí

Dopis účastníků Federální rady Transnacionální strany Federálnímu shromáždění a prezidentu Československa.

Vážený pane prezidente, vážené Federální shromáždění,

my, účastníci Federální rady Transnacionální radikální strany Vás žádáme, abyste v Československu zrušili trest smrti. Žádný člověk není oprávněn brát život svému blížnímu. Máme za to, že zákon, kterým byste zrušili trest smrti, by pootevřel Československu dveře mezi civilizované země, které ho v tomto ohledu předešly. A právě v době, kdy kolem sebe - v Rumunsku, Číně i jinde, vidíme taklik mrtvých, by bylo dobré slespoř takto zmenšit počet obětí naší kruté civilizace.

Roma 5. 1. 1990

John Bok
Richard Stocker
Jiří Pavláček
Daniel Větrovský
Ivan M. Jirous

NEZÁVISLÉ KULTURNÍ SDRUŽENÍ A.R.S.

ARS je dobrovolným sdružením, které si klade za cíl sjednotit kulturní a umělecké aktivity, činné dosud mimo umělecké svazy a kulturní instituce.

Členové ARS chtějí svou prací přispívat k rozvoji moderního umění, zejména pak výtvarních, hudebních, literárních a scénických projevů a to po stránce teoretické i praktické. Konkrétně to znamená:

- pořádání výstav
- odbornými přednáškami
- publikační činností
- zřízením vlastní knihovny s čítárnou
- pořádáním divadelních, scénických a filmových představení
- organizací hudebních koncertů všech žánrů
- spoluprací s uměleckými svazy a organizacemi podobného zaměření

Pokud máte zájem o členství v nezávislém kulturním sdružení ARS, v přihlášce uvedte své jméno a příjmení, adresu, datum a místo narození. Pokud jste ochotní aktivně se zapojit do činnosti ARSu, uvedte oblast, ve které s námi chcete spolupracovat. Přihlášku pošlete na adresu:

A.R.S. pošt. schránka 25, 303 25 PLZEŇ